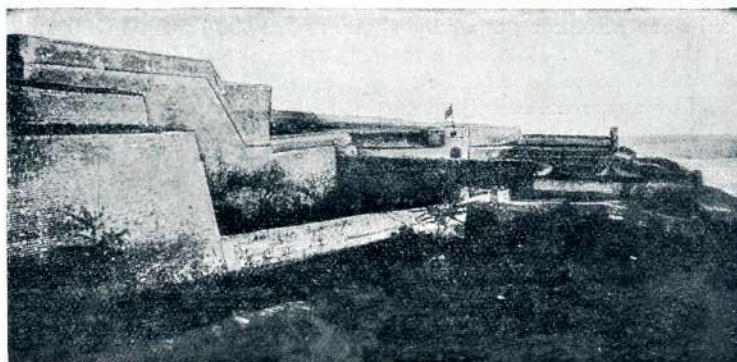

kar so storili potem po vseh albanskih mestih in selih. Važno je, da se je ravno v tem času proglašilo poudaljšanje trozveze med Avstrijo, Italijo in Nemčijo, in pod to patronanco se je konstituirala provizorična vlada albanska, ki ji stoji na čelu Ismail Kemal. V vladnem odboru sta 2 katoličana, 3 pravoslavni in 5 muslimov, sestavili so tudi senat 18 članov. Ker pa Srbija vzdržuje svojo zahtevo, je nastala velika napetost med Avstrijo in Srbijo; govorilo se je že celo o vojski, ker so baje Srbi umorili avstrijskega konzula Procházko v Skoplju, a ta govorica se je izkazala kot neutemeljena. Pač pa je avstrijska vlada v tem času vojnega razburjenja dosegla, da je državni zbor sprejel važni zakon o vojnih dajatvah. V najvišjih vojnih krogih pa se je izvršila izpremembra. Vojni minister Auffenberg je nenadoma padel, in z njim je šel načelnik generalnega štaba Schemua. Na njiju mesti sta prišla general Krobotin kot minister in Conrad pl. Hötendorf zopet na svoje prejšnje mesto v generalnem štabu, odkoder je bil moral odstopiti, ker je bil v nasprotstvu z diplomacijo. Mirovna konferenca, ki se je dne 16. decembra sešla v Londonu, je sedaj velevažna. Zastopniki balkanskih vojskujočih se držav se pogajajo s Turčijo o pogojih za mir, v katerih se bodo težko mogli zediniti, ker Turčija neče odstopiti Odrina in več drugih delov svoje države. Ko se to prvo vprašanje reši, pride na vrsto drugo, morda še težje: Kako plen razdeliti med štiri zmagovalce? Kako se prevzame turški dolg, ki znaša do 5 milijard? Seveda morajo tudi diplomati velevlasti modrovati o svetovnem položaju, in tvarine jim ne manjka, kajti oglasila se je že Rumunija, ki hoče tudi dobiti nekaj plena, dasi se ni vojskovala, našli so, da žive v Makedoniji neki Kucovlahi, ki bi tudi radi postali avtonomni, Francija bi pri tej priložnosti rada dobila »protektorat« nad Sirijo, Rusija zahteva zase prost prehod skozi Dardanele, Anglija se zelo interesira za Egejske otoke in bi si rada ustvarila nov Gibraltar ali Suez, Nemčija pravi, da mora braniti svoje interese ob Bagdadski železnici — in tako dalje. Nevarno pa je, da Rusija zbira ogromno vojno moč ob gališki in bukovinski meji.

Al' immortalité! — Francoska akademija nesmrtnih ima vsako leto slovesno sejo, kjer po slavnostnem

govoru razdeli razne nagrade za krepostna, literarna, umetniška in znanstvena dela. Letos je zborovala akademija 21. novembra. Izročeni ji je bilo 648 raznih del, nagrajenih je bilo 126 v skupni vsoti 114.350 fr. Na tej seji je govoril znani francoski politik Aleks Ribot. — Med odlikovanimi za krepostna, junaška dela v službi ljubezni do bližnjega je vsako leto primeroma največ svečnikov, posebno pa karitativno delujočih redovnic. Prvi dar za krepost je letos prejel provincial bratov krščanskih šol v Palestini, brat Evagre. — Za literaturo je prejel prvo nagrado v znesku 15.000 fr. mlad pisatelj André Lafon za delo »L'élève Gilles«. — Ta povest je docela preprosta in vsakdanja, nobene intrige, nobenega konflikta med strastmi. Pripoveduje, kaj se godi v duši devetletnega dečka, ki ga mora njegova rodbina poslati z doma v šolski koleg. O dogodkih poroča vse samo deček; iz tega posame čitatelj, da je zadel rodbino usoden skrivnosten udarec, ki je dečku zakrit, a ga vendar sluti in bridko občuti, ne da bi prodiral v njegovo tajno, še manj pa da bi govoril o njem. To tiho, samotno, bolešno razmišljanje vzbuja v njem v zavodu vsak dan silnejši nemir, nekega dne pa mu tragičen slučaj naenkrat razgrne vso morečo tajno; on zve, da se je očetu omračil um in da se je zmešan umoril. S fino psihologijo označuje pisatelj po dečku vse značaje v povesti: šolske tovariše, staro teto, skromno dekle in trpečo mater. Vse to poroča pisatelj v krasnem slogu in izbranem jeziku. Povest se razvija v tajinstvenem polmrazu nezavestne melanholije, a vanjo posije končno žarek poguma, da deček sklene junaško se boriti à l'hostilité de la vie — s sovražnimi silami življenja. A.K.

Naše slike. Akademično društvo »Danica« na Dunaju je svoji mlajši sestri »Zarji« v Gradcu podala lep dokaz bratovske vzajemnosti — plaketo, ki jo je izdelal akademični kipar J. Vrbanija, član »Danice«. — Joshue Reynolds, od katerega prinašamo »Pe v a j o č e a n g e l e«, je znamenit angleški slikar. — Več slik balkanskih mest, ki igrajo važnejšo vlogo v vojski, prinašamo danes. Trnovo (str. 17) je starodavno mesto, nekdanja prestolnica, koder še zdaj kronajo bolgarske vladarje. Kot glavno mesto ga je izpodrinila moderna Sofija. Bitolj ali Monastir je glavno mesto zapadne Albanije, ki jo označujeta veliki jezeri Ohridsko in Preopa. — Knackfussova slika (str. 20) spada k članku dr. Grudna o Zatonu polumeseca.

UTRDBE PRED ODRINOM.